

Παναγιώτης Μαυροειδής

Στις 9 Φλεβάρη τα κόμματα της κυβέρνησης Παπαδήμου (ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, ΛΑΟΣ) συμφωνούν στο **Δεύτερο Μνημόνιο** και δρομολογούν την ψήφισή του από την άνετη κοινοβουλευτική πλειοψηφία για την Κυριακή 12 Φλεβάρη. Όλοι περίμεναν το κλασικό χρονολόγιο δράσεων: απεργία ΓΣΕΕ, διαδηλώσεις, κάποιες συγκρούσεις και συγκέντρωση διαμαρτυρίας και εξαγωγής πολιτικών συμπερασμάτων στη Βουλή. Ο λαός απ' έξω, η αριστερή αντιπολίτευση μέσα να καταψηφίζει στο όνομά του. Η κυβέρνηση νικήτρια με όλους τους τύπους της αστικής δημοκρατίας.

Ωστόσο, τα πράγματα έχουν ωριμάσει μετά από μια διετία κοινωνικής αναστάτωσης (2010-11). Η μαζικότητα και η συγκρουσιακή διάθεση των διαδηλώσεων έχουν ανεβάσει την αυτοπεποίθηση. Η εμπειρία της αντικατάστασης της κυβέρνησης Παπανδρέου με απόφαση δανειστών και αστικού κατεστημένου στην Ελλάδα έχει καταρρακώσει τη θεσμική δημοκρατία. Η δουλικότητα της κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας έχει δείξει την αντιδραστικότητα της αντιπροσωπευτικής, μεσολαβούμενης από ΜΜΕ και κεφάλαιο, δημοκρατίας.

Οι δημοσιογράφοι το βράδυ της 9^{ης} Φλεβάρη διαβάζουν εμβρόντητοι δήλωση της κοινοβουλευτικής ομάδας του **ΚΚΕ** που αποτελούσε την αξιωματική αντιπολίτευση. Το ΚΚΕ δηλώνει πως όχι μόνο δεν συναινεί στη μνημονιακή σφαγή που δρομολογείται, αλλά και ότι δεν αναγνωρίζει τη νομιμότητα της παρούσας Βουλής, καθώς αυτή αποτελεί όργανο επιβολής της εργατικής γενοκτονίας. Καλεί σε εργατικό και παλλαϊκό ξεσηκωμό για την ανατροπή της κυβέρνησης. Ο **ΣΥΡΙΖΑ**, μικρότερος και πιστότερος στον κοινοβουλευτισμό, ακολουθεί ωστόσο με μια αντίστοιχη κίνηση.

Τα αστικά ΜΜΕ αλυχτούν για **πρόβα εξέγερσης**. Η **ΓΣΕΕ** αναστέλλει τη 48ωρη απεργία, αλλά περιθωριοποιείται. Τα γραφεία της έχουν καταληφθεί με πρωτοβουλία συνδικάτων και

ανέργων. Σε διακήρυξη που κυκλοφορεί, αναλαμβάνεται η ευθύνη της 48ωρης απεργίας και της κλιμάκωσης της, μαζί με καταλήψεις επιχειρήσεων και βιομηχανιών.

Η κρατική καταστολή μετατρέπει τη Βουλή σε απόρθητο κτίριο, αλλά αυτό χάνει τη σημασία του από μια άλλη εξέλιξη. Η **Παλιά Βουλή** έχει καταληφθεί με πρωτοβουλία και ισότιμη πολιτική στήριξη από την κομμουνιστική και άλλη Αριστερά (ΚΚΕ, ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ΣΥΡΙΖΑ), συνδικάτα, εργατικές επιτροπές, ενώσεις ανέργων, φοιτητικούς συλλόγους. Η **Δήλωση Αγώνα και Νίκης** είναι συγκεκριμένη και ρητή: «Στο όνομα της αξιοπρεπούς ζωής των εργατικών λαϊκών στρωμάτων, της δημοκρατίας και λαϊκής κυριαρχίας, δηλώνουμε πως **θεωρούμε παράνομη και έκπτωτη την κυβέρνηση**. Αναλαμβάνουμε να συντονίσουμε τον αγώνα για την άμεση ανατροπή της, καλώντας σε **παλλαϊκό ξεσηκωμό και εργατική εξέγερση** στην Ελλάδα, με τη συμπαράσταση των λαών της Ευρώπης και του κόσμου».

Η πανελλαδική 48ωρη απεργία μετατρέπεται σε γενικό ξεσηκωμό και κορύφωση της αυτοπεποίθησης. Με το πέρασμα της πρωτοβουλίας των κινήσεων στο λαϊκό παράγοντα, ο κρατικός μηχανισμός παραλύει. Καταλαμβάνονται επιχειρήσεις, δημαρχεία, εφορίες, γραφεία ΟΑΕΔ. Οι πλατείες μετατρέπονται σε χώρους λαϊκού πανηγυριού.

Τα ξημερώματα της Κυριακής στην Αθήνα εκατοντάδες χιλιάδες εργάτες, άνεργοι, νέοι, συνταξιούχοι, φτωχοί κατακλύζουν το κέντρο, υπερασπίζοντας το **βήμα εξέγερσης** και τη **ντε φάκτο «κυβέρνησή»** της. Η κυβέρνηση επιλέγει την αστυνομική επίθεση για την εκκένωση της Παλιάς Βουλής. Η Αθήνα μετατρέπεται σε πεδίο μάχης. Η Παλιά Βουλή καταλαμβάνεται από την αστυνομία, αλλά όλα έχουν αλλάξει. Η Βουλή και η κυβέρνησή της δεν είναι παρά μόνο ένας πόλος εξουσίας που μάχεται για την επιβολή μιας πολιτικής κοινωνικής σφαγής.

Παρά την πεποίθηση ότι η Κυριακή θα είναι η αρχή του τέλους της λαϊκής δράσης, συμβαίνει το αντίθετο: είναι αφετηρία μιας ασυγκράτητης αντεπίθεσης και σύγκρουσης για την ανατροπή της κυβέρνησης και την επιβολή της λαϊκής θέλησης.

Κύμα απεργιών, διαδηλώσεων και καταλήψεων σε όλη την Ελλάδα.

Τα αεροδρόμια κλείνουν, ενώ ΔΕΗ, ΟΤΕ, συγκοινωνίες παραλύουν με την απεργία τους τον παραγωγικό μηχανισμό.

Οι αγρότες καταλαμβάνουν δρόμους και διόδους.

Η ΕΡΤ και οι περιφερειακοί σταθμοί της αναμεταδίδουν υπό κατάληψη το κάλεσμα του ξεσηκωμού.

Τα πανεπιστήμια πλημμυρίζουν από νεολαία και το Πολυτεχνείο ξαναβρίσκει τον εαυτό του, φιλοξενώντας αυτό πλέον την πρωτοβουλία εξέγερσης.

Μετανάστες εργάτες και φοιτητές καταλαμβάνουν συμβολικά τις **ελληνικές πρεσβείες** σε Παρίσι και Βερολίνο και διακηρύσσουν τη στήριξή τους στην εξέγερση. Οι ευρωπαϊκές πόλεις συγκλονίζονται από διαδηλώσεις συμπαρατάσεως.

Θα μπορούσε κανείς να συνεχίσει με σενάρια συντριβής της εξέγερσης ή της επικράτησής της, μετά από ένα διάστημα «δυαδικής» συνύπαρξης αντιμαχόμενων κέντρων εξουσίας.

Το ζητούμενο ωστόσο δεν είναι τα σενάρια φαντασίας. Ο σκοπός της συμβολικής **«υπόθεσης εξελίξεων»** είναι διαφορετικός.

Πρέπει να σκεφτόμαστε όχι μόνο τι έγινε, αλλά και τι δεν έγινε. Είναι αναγκαίο να αποτυπώνουμε τι θα μπορούσε να πάει αλλιώς, να στοχαζόμαστε το πώς και υπό ποιες προϋποθέσεις. Είμαστε υποχρεωμένοι να βλέπουμε το παρελθόν από τη σκοπιά της παροντικής δράσης και για το μετασχηματισμό του μέλλοντος. Αυτό κάνουν οι επαναστάτες. Δεν είναι ούτε ιστορικοί του παρελθόντος, ούτε φωτογράφοι του παρόντος, ούτε μελλοντολόγοι και στοιχηματίες.

Σε εκείνο το μαγικό Φλεβάρη του 2012 υπήρχαν συνδυασμένα τρία αποφασιστικά πολιτικά στοιχεία.

Το **πρώτο** ήταν η μαζικότερη λαϊκή συμμετοχή, σε περισσότερο εργατική και ώριμη μορφή από την πρώιμη εκδοχή των «πλατειών».

Το **δεύτερο** ήταν η διάχυτη απόφαση σημαντικότερων τμημάτων για έμπρακτη σύγκρουση με την κυβέρνηση, τις δυνάμεις καταστολής και το κράτος.

Το **τρίτο** ήταν η συγκέντρωση όλων των προηγούμενων πάνω στο στόχο της ανατροπής της κυβέρνησης.

Από την άλλη μεριά, η **αναντιστοιχία** με την ωριμότητα και αποφασιστικότητα της κομμουνιστικής **πρωτοπορίας** ήταν τεράστια. **Δεν υπήρξε σχέδιο, ούτε καν επιλογή σύγκρουσης.** Οι αναρχικοί με την άναρθρη δράση τους, ήταν εκεί για να το υπενθυμίζουν.

Δεν τέθηκε ζήτημα ανατροπής της κυβέρνησης, παρά μόνο μέσω της κάλπης. Εκεί ακριβώς κέρδισε η «**στρατηγική ΣΥΡΙΖΑ**». Πάνω στην ήττα μιας ανατρεπτικής προοπτικής.

Θα μπορούσε όμως να είχαν πάει αλλιώς τα πράγματα και να υπάρχουν άλλες **παρακαταθήκες**. Θα τεθεί ξανά το ερώτημα, αν και όχι με τον ίδιο τρόπο. Πρέπει να είμαστε προετοιμασμένοι ώστε να αναγνωρίσουμε τις νέες δυνατότητες.

ΠΡΙΝ 12/2/17